

MISLI ZA PRIDIGO: z odlomki iz pisma papeža Frančiška za 6. svetovni dan ubogih 13. novembra 2022

Jezus Kristus je postal revež zaradi vas (prim. 2 Kor 8,9)

To je naslov pisma papeža Frančiška ob letošnjem svetovnem dnevu ubogih. Ponovno je pomembno, da papež opozori na negotov položaj ljudi v stiski. A vseeno želi doseči več. Želi, da se ne pokažemo samo kot krščanski dobrotniki in dobrotnice, ampak da živimo v **resnični solidarnosti** s sestrami in brati v stiski. To uspe, ko spoznamo, da tudi mi še vedno potrebujemo Božjo ljubezen in naklonjenost, ne glede na to, kako se odvija naše življenje. Kdor prizna to dejstvo, postane odprt za solidarnost in ljubezen, s katero nam je Jezus Kristus postal podoben v svojem življenju in smrti. Postal je ubog kot mi, da nas ne bi bilo sram v našem srečanju z Bogom. Papež jemlje to obnovo za vzor Cerkvi in vabi vse kristjane k sodelovanju in posnemanju tega ravnanja.

Vojne in revščina

Papež Frančišek jasno pove, kako nepogrešljivi sta naša solidarnost in pomoč v tem kriznem času, ko opozarja na posledice pandemije in prevladujočih vojn, ki pri celih narodih puščajo za seboj revščino in uničenje. V živo nas je zadela vojna v Ukrajini: *»Ponavljajo se prizori tragičnega spomina, a ponovno to tragiko preglasi glas nemočnih, ki kliče k miru. Koliko revežev rodi norost vojne! Kamor koli pogledamo, vidimo nasilje, ki prizadene nemočne in ranljive. Obstajajo deportacije na tisoče ljudi, zlasti otrok, da bi jih izkoreninili in jim vsilili drugačno identiteto.«*

»Kako se lahko ustrezno odzovemo na negotovost in nesigurnost tolikih ljudi, da bi jim prinesli olajšanje in mir?« se sprašuje papež.

Sočutje in zmožnost vztrajnosti skupnosti

Samo vztrajnost skupnosti v sočutju in služenju lahko dostojanstveno vodi človeštvo skozi te krize. Papež se sklicuje na apostola Pavla, ki je pred 2000 leti prebivalce Korinta pozval, naj se ob številnih potrebah ozrejo k Jezusu in storijo, kar lahko, za sočloveka: *»On, ki je bil bogat, je postal ubog zaradi vas, da bi po njegovem uboštvu obogateli« (2 Kor 8,9). Med obiskom Jeruzalema je Pavel srečal Petra, Jakoba in Janeza, ki so ga prosili, naj ne pozabi na uboge. Cerkev v Jeruzalemu je bila v težkem položaju zaradi lakote, ki je prizadela deželo. In apostol je takoj poskrbel, da je organiziral veliko nabirko v korist teh ubogih ljudi. Kristjani v Korintu so se izkazali za zelo sočutne in ustrezljive. Po Pavlovem naročilu so vsak prvi dan v tednu zbirali, kar so prihranili, in vsi so bili zelo radodarni. (...)*

Po začetnem navdušenju je njihova zavzetost začela popuščati in pobuda, ki jo je predlagal apostol, je izgubila zagon. To je razlog, da Pavel nabirko v gorečem pismu nabirko znova priporoči: »Zdaj delo tudi opravite do konca, tako da bo dobri volji, ki ste jo pokazali z odločitvijo, sledilo tudi dejanje iz tega, kar imate.« (2 Kor 8,11).

Hvala za velikodušnost zadnjih letih

Papež se zahvaljuje vsem, ki so se v preteklih letih solidarno razdajali za bližnje. Še posebej v povezavi s potrebami beguncev. Zaveda pa se, da se razmere za vse v deželi zaostrojujejo: *»Za države gostiteljice postaja vse težje, zagotoviti kontinuirano pomoč; družine in skupnosti začenjajo čutiti breme razmer, ki izhajajo iz te stiske. Zdaj je čas, da ne obupate in obnovite prvotno motivacijo. Kar smo začeli, moramo z enako odgovornostjo dokončati.«*

Zavijaj rokave (odlomek iz papeževega pisma)

»Za uboge so samo velike besede neuporabne. Treba je zavijati rokave in svojo vero uresničiti z osebno zavzetostjo, ki je ni mogoče prevaliti na druge. Včasih pa se lahko pojavi določena ohlapnost, ki povzroči nedosledno vedenje, npr. brezbržnosti do revnih. Zgodi se tudi, da se nekateri kristjani zaradi pretirane navezanosti na imetje zapletejo v zlorabo dobrin in premoženja. To so situacije, ki razodevajo šibko vero ter počasno in kratkovidno upanje.«

Denar nima absolutne vrednosti, ampak je sredstvo za doseg cilja (odlomek)

»Vemo, da problem ni denar sam, ampak je del vsakdanjega življenja in medosebnih odnosov. Namesto tega moramo razmišljati o vrednosti, ki jo ima denar za nas: ne sme postati absolutna vrednota, kot da je to glavni namen. Takšna navezanost nam preprečuje, da bi realistično gledali na vsakdanjega življenja, in zamegljuje naš pogled, da ne bi videli potreb drugih. (...) Ko nas Pavel spominja na »milost« Jezusa Kristusa, želi potrditi to, kar je sam oznanjal, namreč, da pravo bogastvo ni v kopičenju »zakladov tukaj na zemlji, kjer jih uničujeta molj in rja in kamor tatovi vdirajo in kradejo« (Mt 6,19), temveč je v medsebojni ljubezni, ki nas spodbuja, da nosimo bremena drug drugega, da nihče ne bo osamljen in zapuščen. (...) Nismo na tem svetu samo zato, da bi preživel, ampak zato, da bi lahko vsak živel dostojno in srečno življenje. Jezusovo sporočilo nam kaže pot in nam omogoča odkriti, da obstaja uboštvo, ki ponižuje in ubija, in drugo uboštvo, njegovo lastno, ki osvobaja in umirja.«

»**Revščina, ki ubija**, je beda, je posledica nepravčnosti, izkoriščanja, nasilja in nepravčne porazdelitve dobrin. To je obupna revščina, ki ne daje prihodnosti, saj jo vsiljuje kultura zavrženosti, ki ne ponuja ne perspektiv ne izhodov. (...) Če je edini cilj ob koncu dneva izračun dobička, potem ni več nobenega zadržka, da bi sledili logiki izkoriščanja: drugi so le sredstvo za doseg mojega cilja. (...)

Po drugi strani pa je revščina, ki osvobaja, tista, ki se nam predstavlja kot odgovorna izbira, da se razbremenimo odvečnih stvari in se osredotočimo na bistveno. (...) Srečanje z ubogimi omogoča, da premagamo mnoge skrbi in neutemeljene strahove ter dosežemo tisto, kar je v življenju resnično pomembno in česar nam nihče ne more vzeti: pravo in zastonsko ljubezen. Pravzaprav so ubogi, še preden so prejemniki naše miloščine, posamezniki, ki nam pomagajo, da se osvobodimo suženjstva nemira in površnosti.

Kristusovo uboštvo nas bogati. Jezusovo bogastvo je v njegovi ljubezni, ki se ne zapira nikomur in sega do vseh, še posebej do tistih, ki so odrinjeni in prikrajšani za svoje osnovne potrebe. (...) Iz ljubezni je postal »kruh življenja« (Jn 6,35), da nikomur ne primanjkuje življenjskih potrebščin in da najde hrano za večno življenje. (...) Če hočemo, da življenje zmaga nad smrtjo in da se dostojanstvo osvobodi krivice, potem je njegova pot prava: sestoji iz sledenja uboštvu Jezusa Kristusa, iz ljubezni razdajati življenje, za kruh svojega obstoja lomiti z brati in sestrami, začeni s najnižjimi, s tistimi, ki nimajo najnujnejšega za doseganje enakosti, osvoboditev revnih iz bede in bogatih iz samozadovoljstva, oboje pa je brezupno.«(odlomek iz papeževega pisma)

Celotno besedilo je na: <https://www.vaticannews.va/de/papst/news/2022-06/wortlaut-papst-franziskus-botschaft-welntag-arme-armut-2022.html>